

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Clavis Aurea Thesauri Partheno-Carmelitici, Sive
Dissertatio Historico-Theologica, Referans atque
Exponens Antiquitatem & originem, confirmationem ac
propagationem, beneficia ac privilegia, gratias & ...**

Paulus <Ab Omnibus Sanctis>

Viennæ Austriæ, 1669

VII. Qua autoritate hæc Communicatio in Ordine fiat?

[urn:nbn:de:hbz:466:1-64293](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-64293)

CAPUT VII.

Qua auctoritate hæc Communicatio in Ordine fiat?

P R I M I S sciendum, quod hæc Communicatio in Ordine fiat auctoritate Superiorum Ordinis: de jure enim communi quilibet Prælati cujuscunq; Congregationis, potest bona spiritualia suorum subditorum, eo modo quo supra explicuimus, Benefactoribus Religionis communicare & applicare. Eo enim ipso, quo habet curam Congregationis, habet auctoritatem dispositivam communium bonorum ipsius Congregationis.

C. Quando de translat. & C. 24. q. 1. C. Quocunq. Idem docet S. Thomas his verbis: *Intentio alicujus potest ad alterum dirigi tripliciter; aut in generali, aut in speciali, aut in singulari. In singulari quidem, sicut cum quis pro alio satisfacit determinatè: & sic quilibet potest alteri sua bona opera communicare: in speciali autem, sicut cum quis orat pro Congregatione sua, & familiaribus, & benefactoribus, & ad hoc ordinat etiam sua opera satisfactoria. Et sic ille, qui Congregationi præest, potest opera illa alij communicare, applicando intentionem illorum, qui sunt de Congregatione sua ad hunc determinatè. Sed in generali, sicut cum quis ordinat opera sua ad bonum Ecclesie in generali: & sic ille, qui præest Ecclesie, generaliter potest opera illa communicare, applicando intentionem suam ad hunc vel illum. Et quia homo est pars Congregationis, & Congregatio est pars Ecclesie, idem in intentione privati boni includitur intentio boni Congregationis, & boni totius Ecclesie; & idem ille, qui Ecclesie præest, potest communicare ea, que sunt Congregationis, & huius homini: & ille qui præest Congregationi potest communicare ea, que sunt huius hominis: sed non convertitur. Et idem tradunt Palud. Richard. & alij in 4. loc. citat. Navarrius in miscell. loc. supra citat. Miranda Tom. 2. Manual. q. 50. a. 1. Rodriq. Tom. 1. qq. Reg. q. 33. art. 2. Peyrin. loc. cit. num. 8. & 9. alijq; complures ab ipso ibidem laudati.*

218.

Hæc meritor. communicatio fit auctoritate propria superiorum Ordinis, In 4. d. 20. q. 1. in 6. Add. ad 3. p. quest. 26. art. 1. Quot modis intentio alicujus ad alterum dirigi possit?

P R Æ T E R E A non tantum ex jure communi hoc habent Superiores Ordinis, verum etiam ex Privilegijs Apostolicis. Inprimis, ut supra insinuavimus, URBANUS V. qui sedit anno 1362. fecit hanc concessionem, ut refertur in *Compend. Privileg. & indulgent.* Idem concessit SIXTUS IV. anno 1477. in Bulla quæ incipit: *Dum*

219.

Fit etiam hæc communicatio ex privilegijs Pontificijs, attenda

Q 3

attenda

attenta meditatione pensamus &c. ac CLEMENS VII. anno 1530. in Bulla, *Ex clementi Sedis Apostolicæ provisione.* Deniq; GREGORIUS XIII. in Bulla, *Vt laudes.* anno 1577. ubi ita habet: Deniq; CLEMENS VII. post IOANNEM XXII. & ALEXANDRYM V. eorum Literas approbando, habitum gloriosissimæ, & beatissimæ Virginis MARIÆ Matr. DEI gestantibus, seu Confraternitatem ingredientibus, & alia servantibus, ut in ipsdem Literis continetur; indulgentijs, peccatorum remissionibus, & gratijs singulis utriusq; sexus concessis, perpetuæ firmitatis robur addidit, & innovavit, ipsiq; & alij participationem bonorum spiritualium totius Ordinis Carmelitarum, & uniuersalæ Ecclesiæ indulgit & concessit. Ubi advertendum est, eos, qui habitum live SCAPULARE B. V. MARIÆ de monte Carmelo gestant, ut alios, quibus Literæ Fraternitatis dantur, admitti ad participationem meritorum non tantum totius Ordinis nostri: verum etiam uniuersalis Ecclesiæ; ita ut eo ipso, quo Confratres nostri sunt, ratione habitus, quem gestant, efficiuntur participes speciali modo fundato in speciali Pontificum concessione, bonorum omnium spiritualium, quæ fiunt, non modo à Carmelitarum, omnibusq; aliorum religiosorum Ordinibus, tam Mendicantibus quàm non Mendicantibus, verum etiam quibuscunq; Sodalitatibus, Confraternitatibus, imò & uniuersa Ecclesia militante. Quod beneficium quanti facies dum sit, vel ex eo patet, & colligere licet: quod si multum ac magnum sit, vel unius duntaxat viri sancti meritis, orationibus ac bonis operibus communicare, erit haud dubiè longè maximum, tot Sanctorum, quot Carmelitana, & aliæ habent Religiones: imò tot, quot uniuersa habet Ecclesia, bonis ac meritis, eo speciali modo frui ut gaudere. Quod verò magnum, imò etiam longè maximum sit, minus solummodò viri iusti aut sancti merita & orationes participare, conijcere est ex subjectis SS. Patrum verbis ac sententijs. S. Ambrosius *Lib. 2. de Abraham cap. 6.* inquit: *Admiranda est DEI Clementia, propter paucorum iustitiam, impunitatem toti populo promittentis. Unde discimus quantus inurus sit patriæ vir iustus, &c.* S. Chrysostomus *hom. 42. Super Ieremiam* *let Dominus propter paucos multis dare salutem; & quid dico propter paucos saepe quando non inventus est in hac vita iustus propter defunctorum virtutem, ventum miseretur, & curam habet; unde clamat dicens: Protegam civitatem hanc propter me, & David puerum meum.* S. Hieronymus in illa verba Ieremiæ: *Circuite vias Ierusalem, & aspiciate & considerate, & quæ*

Confratres
Ord. nostri
& Liter. Filiat. habentes admittuntur non solum ad communionem bonorum spiritualium Ord. verum & totius Ecclesiæ, idq; speciali modo.

In quo hic fundetur, & quanti faciendus?

Quantum possint unius vel paucorum iustorum merita apud Deum?

Cap. 5.

in plateis ejus, an inveniatis virum facientum judicium, & querentem fidem & propitius ero ei: hæc habet: si unum invenerit jam jam peritura Ierusalem, qui faciat judicium, & querat fidem, DEVS miserebitur Ierusalem. Consonat locus ille Ezechielis 22. c. quasi de eis virum, qui interponeret sepem, & staret oppositus contra me pro terra, ne dissiparem eam, & non inveni. D. Thomas docet Romam servatam fuisse per merita S. Alexij: Vox, inquit, cœlitus delapsa, audientibus Papa, & Imperatoribus Honorio & Arcadio, & universo populo Romano, in Ecclesia B. Petri existentibus, testata est B. Alexij meritis Romam stare. Non dissimilia habet Philo lib. de Sacrif. Abelis & Cain. Quando, ait, aliquem bonum virum habitantem in domo quapiam, aut urbe video, & domum & urbem illam beatam prædico, ratus tum præsentem felicitatem ei mansuram perpetuam, tum absentem expectandam cumulatorem, DEO ultra modum, mensuramque divitias suas in gratiam dignorum, etiam in indignos effundere solito. ac paulo post: Ergo ut viri fortes pro maximo sunt civitatibus munimento: sic in humana societate & communiōe hominum, justis & sapientes viri, firmissimum propugnaculum & presidium existimari debent. Legimus in vita S. Francisci de Paula, Cap. 3. Demones sæpius per energumenos confessos fuisse, se à DEO, ob peccata populi potentiam accepisse Italiam, maximèque regnum Neapolitanum, bellis alijsve calamitatibus atterendi & devastandi, solaque S. Francisci de Paula præsentia præpediri, quo minus id præstent, & executioni mandent: quod post ejus egressum, & in Galliam discessum se facturas pollicebantur, uti & fecerunt: ut testantur illius temporis Historia.

Opusc. 19.
Cap. 7.
Meritis S. Alexij Roma servatur.

Sola S. Francisci de Paula præsentia gravissima mala calamitatesque evasit Italia.

Quantum etiam apud DEUM valeant, vel unius duntaxat Religionis aut Congregationis orationes ac merita indicant illa F. Iderici Cæsaris verba, desumpta ex Epistola ejus ad Prælatos Cisterciens. congregatos: Est fides nostra non utique parva, quod hic mundus, qui & immundus est, & in maligno positus, orationibus vestris sustentatur, & à facie furoris illius tremendi judicis, cujus iram peccatis nostris accendimus, defenditur, avertendo suam, quem meremur, indignationem. Si igitur unius, vel paucorum Sanctorum merita & orationes tanti fiant apud DEUM, ut ab integris provincijs, regnis, & toto mundo, divinam ultionem avertere possint; multo majoris efficaciam erunt ad avertenda quæcunque mala, atque impetranda quæcunque bona, spiritualia æque ac temporalia ijs, qui speciali vinculo illis conjuncti sunt, atque eo speciali, quo

Ex Præf. leg. Ord. Cist. pag. 240.
Quantum præstent mundo vel unius Religionis merita?

quo diximus, modo, de illis participant. Libuit hæc paulo folius
producere, ad insinuandam Privilegij, de quo agimus, eximiam em-
nentiam atque utilitatem.

CAPUT VIII.

*Christi Fideles manus adjutrices domibus & Fratibus
Ordinis Carmelitarum porrigentes, participes redduntur
omnium bonorum spiritualium totius Ecclesie
militantis.*

220.

Qua ratio-
ne Fideles
omnes
participes
reddantur
omnium
bonorum
spiritualium
totius Ec-
clesie ?

MAximo illo Privilegio, eximioq; beneficio atq; Do-
ctoribus summè commendato, quod Capite precedentibus
vissimè attigimus, non modo perfruuntur Confratres
nostri, verum etiam Christi Fideles, manus adjutrices
domibus, & Fratibus Ordinis Carmelitarum porrigentes: hi quoque
omnes, ex concessione CLEMENTIS VII. eo speciali, quo mox
proximè modo, participes efficiuntur omnium bonorum spiritualium
sacro sanctæ universalisq; Ecclesie. Verba CLEMENTIS, quibus
estimabilem hanc gratiam impertitur, in Apostolico Diplomate
incipiente: *Ex clementi Sedis Apostolica*, sunt hæc: *in super etiam con-*
tribus & singulis Christi Fidelibus utriusq; sexus, qui dictum Ordinem (Carme-
litarum) illiusq; domos & monasteria, Fratres, Sorores, & Monachos
di, suis eleemosynis, & subsidijs juverint, & manutenuerint, ut ipsi, & quilibet
eorum, omnium precum, suffragiorum, eleemosynarum, jejuniorum, orationum,
missarum, horarum canonicarum, peregrinationum, & ceterorum bono-
rum spiritualium: qua pro tempore in universali sacrosancta Ecclesia sunt, in
perpetuum participes fiant, & omnes ejus meritis gaudeant.

Demon-
stratur non
obstare hu-
ic Privile-
gio Con-
stitution.
Pij V. &c.

Nec ista gratia censenda est revocata, ex eo, quod PIUS V. in
sua Constitutione aliàs citata, *Esti Domini gregis &c.* indulgentiarum
manus adjutrices requirentes reprobaverit: non enim omnes gratias
pro quibus assequendis exhibendæ sunt eleemosynæ PIUS V. in dicta
Constitutione revocavit, sed indulgentias tantum, ut evidenter con-
stat, tum ex ejus argumento in Bullario Laërtij Cherubini tenentis
sequentis: *Revocatio indulgentiarum quomodolibet concessarum, continentium*
facultatem questuandi, & pro quibus consequendis porrigenda sunt manus ad-
mitti.